

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 24.7.2020.
COM(2020) 282 final

2020/0151 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

**o izmjeni Uredbe (EU) 2017/2402 o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o
uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu
sekuritizaciju radi potpore oporavku od pandemije bolesti COVID-19**

(Tekst značajan za EGP)

{SWD(2020) 120}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Uredbom (EU) 2017/2402 (Uredba o sekuritizaciji¹) i Uredbom (EU) br. 575/2013 (Uredba o kapitalnim zahtjevima²) utvrđuje se opći okvir EU-a za sekuritizaciju i uspostavlja specifični okvir za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu (STS) sekuritizaciju. Cilj okvira promicanje je sigurnog, dubokog, likvidnog i snažnog tržišta za sekuritizaciju koje može privući široku i stabilnu bazu ulagatelja kako bi se financijska sredstva mogla raspodijeliti u područja gospodarstvu gdje su najpotrebnija. Novi sustav sekuritizacije na snazi je od siječnja 2019. i temelj je napora EU-a za uspostavu unije tržišta kapitala.

Ozbiljan udar na gospodarstvo prouzročen pandemijom bolesti COVID-19 i izvanredne mjere ograničavanja širenja zaraze imaju dalekosežne posljedice na gospodarstvo. Poduzeća se suočavaju s poremećajima u lancu opskrbe, privremenim zatvaranjem i padom potražnje. Javna tijela na razini Unije i država članica poduzela su odlučne mjere potpore solventnim poduzećima kako bi prebrodila to ozbiljno, ali privremeno usporavanje gospodarske aktivnosti i posljedični manjak likvidnosti.

Gospodarska prognoza Europske komisije za ljeto 2020.³ najavljuje vrlo duboku recesiju jer je gospodarska aktivnost oštro pala u prvoj polovini 2020., a predviđa se da će realni BDP u EU-u u cjelini pasti za 8,3 %. Stoga se očekuje da će razmjer gospodarskog pada biti mnogo ozbiljniji od onog 2009., dok su izgledi za oporavak neujednačeni i neizvjesni. Zbog toga bi hitne mjere trebalo dopuniti ciljanim mjerama sa srednjoročnim učinkom kojima se može poduprijeti brz oporavak.

Ključno je da banke zadrže sposobnost za nastavak kreditiranja poduzeća i u nadolazećim mjesecima nakon što prođe neposredni šok krize uzrokovane bolešću COVID-19. Stoga je važno pripremiti ili nadograditi sve instrumente kojima se bankama omogućuje održavanje, pa čak i povećanje sposobnosti kreditiranja realnog gospodarstva, posebno malih i srednjih poduzeća. U tom kontekstu sekuritizacija može biti ključni pokretač. Pretvaranjem kredita u vrijednosne papire kojima se trguje, sekuritizacija bi mogla osloboditi kapital banaka za daljnje kreditiranje i omogućiti većem broju ulagatelja da financiraju gospodarski oporavak.

Postojeći okvir ne ostvaruje svoj puni potencijal u dva aspekta koja su vrlo važna za poticanje gospodarskog oporavka: okvirom nije obuhvaćena bilančna sintetska sekuritizacija te on nije u potpunosti prikladan za sekuritizaciju neprihodujućih izloženosti.

Sekuritizacijski okvir bit će podvrgnut sveobuhvatnom preispitivanju s mogućim zakonodavnim izmjenama, ako će biti potrebne, do siječnja 2022. Unatoč tome, ovim se prijedlogom već iznose ciljne izmjene zbog njihove korisnosti za gospodarski oporavak. Ako

¹ Uredba (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU te uredba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 – (SL L 347/35, 28.12.2017.)

² Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru kreditnih institucija.

³ https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/economic-performance-and-forecasts/economic-forecasts/summer-2020-economic-forecast-deeper-recession-wider-divergences_en.

bi se čekalo na preispitivanje okvira do 2022. i moguće zakonodavne izmjene, poželjne pravne prilagodbe vjerojatno bi se realizirale tek za nekoliko godina, čime bi se ugrozio cilj najučinkovitije upotrebe sekuritizacije: promicanje gospodarskog oporavka u nadolazećim mjesecima.

Ovim se prijedlogom ni na koji način ne zamjenjuje niti smanjuje područje primjene prethodno navedenog preispitivanja kojim će se opširno razmotri učinci novog sustava, uključujući pitanja kao što su načini zadržavanja rizika, upotreba privatnih sekuritizacija, učinak obveze objavljivanja i drugo. U predstojećem preispitivanju uzet će se u obzir i preporuke Foruma na visokoj razini o uniji tržišta kapitala⁴ o jačanju europskog tržišta sekuritizacije.

Osim toga, tim ciljanim izmjenama pridonijet će se financiranju oporavka, kao i otpornosti našeg financijskog sustava: proširenjem STS okvira i na bilančne sekuritizacije očekuje se da će se oznaka STS i njezini dodatni zahtjevi, koji jamče pojednostavnjenje i veću transparentnost, koristiti na većem dijelu sekuritizacijskog tržišta EU-a. Na taj način možemo pružiti dodatne poticaje za sekuritizaciju unutar čvrstog okvira EU-a za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju i pomoći bankama da pronađu načine podjele rizika s dionicima na tržištu kapitala, što je jedan od ciljeva projekta unije tržišta kapitala.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Sustav sekuritizacije EU-a na snazi je od siječnja 2019. Predložene izmjene u potpunosti su u skladu s postojećim odredbama politike u području sekuritizacije. Odredbe su uključene i u delegirane i provedbene akte. Predložene izmjene su u skladu i s bonitetnim zahtjevima za institucije i njihov nadzor.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Ovaj je prijedlog dio šireg odgovora Europske komisije za olakšanje gospodarskog oporavka nakon pandemije bolesti COVID-19, uključujući izmjene Direktive o tržištima financijskih instrumenata i Uredbe o prospektu donesene istodobno s ovim prijedlogom (unijeti ispravnu referencu). U potpunosti je u skladu s Komunikacijom Komisije o gospodarskim aspektima krize uzrokovane bolešću COVID-19 objavljene 13. ožujka 2020.⁵, s dokumentom „COVID 19 – Gospodarski paket – Iskoristimo svaki raspoloživi euro” objavljenim 2. travnja 2020.⁶, kao i s Interpretativnom komunikacijom Komisije o primjeni računovodstvenog i bonitetnog okvira radi olakšanja bankovnog kreditiranja u Uniji (Potpora poduzećima i kućanstvima u vrijeme pandemije bolesti COVID-19)⁷.

Sekuritizacijski okvir već je važan sastavni dio unije tržišta kapitala. Unija tržišta kapitala jedan je od prioriteta Komisije kako bi se osiguralo da se financijskim sustavom potiče zapošljavanje i rast gospodarstva u interesu građana. Cilj je bolje povezati štednju s rastom te

⁴ https://ec.europa.eu/info/files/200610-cmu-high-level-forum-final-report_en.

⁵ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Europskom vijeću, Vijeću, Europskoj središnjoj banci, Europskoj investicijskoj banci i Eurokupini – Koordinirani gospodarski odgovor na pandemiju covid-19, COM(2020) 112 final od 13. ožujka 2020.

⁶ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Europskom vijeću, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru te Odboru regija Odgovor na koronavirus – Iskoristimo svaki raspoloživi euro za spašavanje života i osiguravanje izvora prihoda, COM(2020) 143 final od 2. travnja 2020.

⁷ Interpretativna komunikacija Komisije o primjeni računovodstvenog i bonitetnog okvira radi olakšanja bankovnog kreditiranja u Uniji (Potpora poduzećima i kućanstvima u vrijeme pandemije bolesti COVID-19).

štedišama i ulagateljima pružiti više mogućnosti i bolje prinose. Poduzećima bi trebala ponuditi veće mogućnosti financiranja u različitim fazama njihova razvoja i usmjeravati ulaganja tamo gdje će se najproduktivnije iskoristiti, čime će se povećati prilike za europska poduzeća i projekte. Današnjim prijedlogom ojačat će se i proširiti taj okvir, čime će se stvoriti više prilika. Te izmjene pridonijet će diversifikaciji izvora financiranja trgovačkih društava, jačanju kapaciteta banaka za potporu gospodarstvu, diversifikaciji izvora ulaganja i raspodjeli rizika među sudionicima na tržištima, a istodobno će se izbjeći ekscesi koji su doveli do financijske krize.

Naposljetku, ta je inicijativa, posebno zbog uklanjanja regulatornih prepreka sekuritizaciji neprihodujućih izloženosti, u skladu s Akcijskim planom za rješavanje problema loših kredita u Europi kojeg je Vijeće ECOFIN donijelo u srpnju 2017.⁸ te s Komunikacijom Komisije o dovršetku bankovne unije⁹. Oboje pozivaju na razvoj sekundarnih tržišta za imovinu umanjene vrijednosti. U nekim preporukama za države članice u okviru europskog semestra istaknuta je i potreba za poduzimanjem odlučnih mjera za rješavanje problema neprihodujućih izloženosti.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Pravna je osnova Uredbe o STS-u članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) kojim se europskim institucijama dodjeljuje nadležnost utvrđivanja odgovarajućih odredaba koje za cilj imaju uspostavu i funkcioniranje jedinstvenog tržišta. Te uredbe zakonodavac Unije može samo izmijeniti, među ostalim privremenim smanjenjem njihova područja primjene, u ovom slučaju na temelju članka 114. Ugovora.

• Supsidijarnost

Izmjene se odnose na promjene pravila Unije kao odgovor na pandemiju bolesti COVID-19 u cilju poticanje gospodarskog oporavka. Ciljevi koji se nastoje ostvariti predloženim izmjenama mogu se bolje ostvariti na razini Unije nego različitim nacionalnim inicijativama. Prijedlog ne prelazi ono što je potrebno za ostvarenje tih ciljeva.

Postojeći pravni okvir kojim se uvodi okvir EU-a za sekuritizaciju uspostavljen je na razini Unije. S obzirom na prekograničnu prirodu sekuritizacije, područje primjene predloženih pravila trebalo bi biti dovoljno ujednačeno, usklađeno i dosljedno na razini Unije kako bi zaista bilo učinkovito. Poboljšanje postojećeg pravnog okvira ne može se postići samostalnim djelovanjem država članica. Kapacitet država članica za donošenje nacionalnih mjera ograničen je jer u Uredbi o sekuritizaciji već postoji usklađeni niz pravila na razini EU-a i promjene na nacionalnoj razini bile bi u suprotnosti s pravom Unije na snazi. Bez Unijinih mjera postojeći regulatorni okvir bio bi manje djelotvoran u potpori raznim mjerama koje poduzimaju javna tijela u Uniji i državama članicama i ne bi se moglo na odgovarajući način odgovoriti na izvanredne tržišne izazove. Kada bi Unija prestala uređivati te aspekte, na unutarnje tržište za sekuritizaciju počela bi se primjenjivati različita pravila, što bi dovelo do fragmentacije i narušilo bi nedavno donesena jedinstvena pravila u ovom području. To bi dovelo do nejednakih uvjeta i regulatorne arbitraže.

⁸ <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2017/07/11/conclusions-non-performing-loans/>.

⁹ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskoj središnjoj banci, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija o dovršetku bankarske unije od 11. listopada 2017.

Nadalje, djelovanjem na nacionalnoj razini ne može se učinkovito uspostaviti tretman osjetljiviji na rizik za sekuritizacije jer je bonitetni tretman već utvrđen u zakonodavstvu EU-a, niti se njime ne može osigurati dosljednost i standardizacija tih odredaba trenutačno obuhvaćenih raznim pravnim aktima EU-a poput onih koji se odnose na objavu, dubinsku analizu i zadržavanje rizika.

- **Proporcionalnost**

Ovo djelovanje Unije potrebno je kako bi se ostvario cilj povećanja kapaciteta kreditnih institucija i investicijskih društava za kreditiranje poduzeća i MSP-ova te kako bi se oslobodile njihove bilance neprihodujućih izloženosti uz istodobno održavanje dosljednosti bonitetnog okvira nakon krize uzrokovane bolešću COVID-19. Predložene izmjene ograničene su na ono što je nužno za ostvarenje tih ciljeva i temelje se na pravilima koja su već na snazi, u skladu s načelom proporcionalnosti. Predloženim izmjenama ne izmjenjuje se više od odabranih odredbi u sekuritizacijskom okviru Unije za kreditne institucije i investicijska društva koje su usmjerene isključivo na mjere kojima je cilj osigurati potporu oporavku gospodarstva u mjesecima neposredno nakon krize uzrokovane bolešću COVID-19. Osim toga, predložene su izmjene ograničene na pitanja koja se ne mogu riješiti u okviru postojećeg diskrecijskog prava utvrđenog u postojećim pravilima.

Komisija smatra da su predložene izmjene pravila proporcionalne ciljevima.

- **Odabir instrumenta**

Ovaj je prijedlog izmjena Uredbe o sekuritizaciji i stoga je riječ o uredbi. Za ostvarenje ciljeva ovog prijedloga ne mogu se koristiti druga sredstva, kao primjerice zakonodavna ili operativna.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Prijedlog se temelji na dvama izvješćima Europskog nadzornog tijela za bankarstvo – Izvješću o STS okviru za sintetsku sekuritizaciju u skladu s člankom 45. stavkom 1. Uredbe o sekuritizaciji („izvješće o STS sintetskoj sekuritizaciji”)¹⁰ i Mišljenju o regulatornom tretmanu sekuritizacija neprihodujućih izloženosti („mišljenje o neprihodujućim izloženostima”)¹¹.

Izvješće o STS sintetskoj sekuritizaciji propisano je člankom 45. stavkom 1. Uredbe o sekuritizaciji, u kojem se od EBA-e traži da analizira izvedivost posebnog okvira za jednostavne, transparentne i standardizirane (STS) sintetske sekuritizacije, ograničeno na bilančne sintetske transakcije.

Na temelju te analize, EBA-ino izvješće o **STS sintetskoj sekuritizaciji** sadržava tri preporuke:

- uspostava međusektorskog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sintetsku sekuritizaciju, ograničenu na bilančnu sekuritizaciju;

¹⁰ <https://eba.europa.eu/eba-proposes-framework-sts-synthetic-securitisation>.

¹¹ <https://eba.europa.eu/eba-publishes-opinion-regulatory-treatment-non-performing-exposure-securitisations>.

- sintetska sekuritizacija koja ispunjava uvjete za oznaku STS mora biti u skladu s predloženim kriterijima jednostavnosti, standardizacije i transparentnosti;
- razmatranje rizika i koristi uspostave različitog tretmana kapitala za STS bilančnu sintetsku sekuritizaciju.

Komisija je u skladu s člankom 45. stavkom 2. Uredbe o sekuritizaciji pripremila izvješće o uspostavi posebnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sintetsku sekuritizaciju, ograničeno na bilančnu sintetsku sekuritizaciju. Izvješće Komisije priloženo je ovom prijedlogu. Izvješće Komisije podržava analizu koju je provela EBA, koja pokazuje da je moguće utvrditi standarde za sintetsku sekuritizaciju kojima se omogućuje ublažavanje glavnih pokretača rizika strukturiranja, kao što su rizici agencije i modela, na isti način kao i za tradicionalnu sekuritizaciju, čime se stvara podskup sintetske sekuritizacije koji je usporediv s klasičnom STS sekuritizacijom. Nadalje, čini se da ne postoje dokazi koji bi upućivali na to da struktura sintetske sekuritizacije sama po sebi dovodi do većih gubitaka od strukture tradicionalne sekuritizacije. Analiza ne upućuje na značajne negativne posljedice koje bi mogle nastati stvaranjem posebnog STS okvira za bilančne sintetske sekuritizacije.

U mišljenju EBA-e o neprihodujućim izloženostima ispitana je uloga sekuritizacije kao instrumenta financiranja za uklanjanje neprihodujućih izloženosti iz bilanci banaka. Analizom EBA-e utvrđen je niz ograničenja u Uredbi o sekuritizaciji i Uredbi o kapitalnim zahtjevima kojima se ograničava tržišni kapacitet za apsorpciju neprihodujuće imovine iz bilanci banaka, čime se tržište uvelike ograničava samo na bilateralnu prodaju.

Kad je riječ o Uredbi o sekuritizaciji, ograničenja u pogledu sekuritizacija neprihodujućih izloženosti proizlaze iz određenih elemenata zahtjeva koji se odnose na zadržavanje rizika i standarde za odobravanje kredita. Uporabom nominalnih vrijednosti za potrebe zadržavanja rizika prekoračuje se predviđeni zahtjev jer se time zanemaruje cjenovni popust po kojem se odnosna imovina prenosi i koji predstavlja stvarni gubitak zbog rizika za ulagatelje. Osim toga, tekst ne dopušta posebnom serviseru da ispuni zahtjev za zadržavanja rizika, koji obično ima veći materijalni interes od inicijatora za restrukturiranje imovine i povrat vrijednosti te su stoga njegovi interesi bolje usklađeni s interesima ulagatelja. Naposljetku, postojećim zahtjevom u pogledu standarda za odobravanje kredita iz članka 9. Uredbe o sekuritizaciji ne uzimaju se u obzir ni sekuritizacije neprihodujućih izloženosti. Prijedlogom se pojašnjavaju obveze provjere inicijatora kada je riječ o sekuritizaciji neprihodujućih izloženosti. Zahtjevima se zapravo moraju uzeti u obzir posebne okolnosti kupnje imovine i vrsta sekuritizacije. U tim slučajevima možda neće biti moguće sa sigurnošću utvrditi okolnosti u kojima je imovina stvorena, ali ipak je moguće provesti dubinsku analizu kvalitete i uspješnosti imovine kako bi se donijela razumna i dobro utemeljena odluka o ulaganju.

• **Procjena učinka**

Zbog hitnosti prijedloga nije provedena procjena učinka. Međutim, glavni troškovi i koristi izmjena analizirani su u zasebnom radnom dokumentu službi Komisije. Osim toga, ovaj se prijedlog temelji na dvama prethodno spomenutim dokumentima EBA-e, izvješću o STS sintetskoj sekuritizaciji i mišljenju o neprihodujućim izloženostima, u kojima se detaljno analizira primjerenost predloženih izmjena i o kojima su se vodile opsežne rasprave s dionicima.

Predloženim izmjenama ne mijenja se sadržaj Uredbe i stoga se poduzećima ne nameću dodatne obveze.

- **Temeljna prava**

Prijedlog vjerojatno neće izravno utjecati na prava predviđena Poveljom Europske unije o temeljnim pravima.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Prijedlog nema utjecaja na proračun.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Budući da je predloženi instrument uredba koja se u znatnoj mjeri temelji na postojećem zakonodavstvu EU-a, nije potrebno izraditi plan provedbe. Do siječnja 2022. zakonodavni akt koji se izmjenjuje bit će podvrgnut potpunoj evaluaciji kako bi se, među ostalim, ocijenila njegova djelotvornost i učinkovitost u pogledu ostvarivanja njegovih ciljeva. Uz tu se evaluaciju prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog. U tom bi se kontekstu, prema potrebi, uskladili zahtjevi za preispitivanje i izvješćivanje.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

A) Interakcija i dosljednost elemenata paketa

Ova Uredba čini zakonodavni paket s izmjenama Uredbe o kapitalnim zahtjevima. Kako su istaknuli mnogi dionici, razvoj STS kriterija prihvatljivosti za bilančnu sintetsku sekuritizaciju i uklanjanje regulatornih prepreka koje utječu na sekuritizacije neprihodujućih izloženosti ne bi sami po sebi bili dovoljni za ostvarenje cilja optimiziranja uloge koju sekuritizacija može imati u gospodarskom oporavku. Oni moraju biti popraćeni novim bonitetnim tretmanom, uključujući u području kapitalnih zahtjeva, koji će bolje odražavati posebne značajke tih vrsta sekuritizacija.

Rješavanje nedostataka u regulatornom okviru za sekuritizaciju neprihodujućih izloženosti

Definicija sekuritizacije neprihodujućih izloženosti (članak 2.)

Kako bi se na sveobuhvatan način riješili regulatorni nedostaci sekuritizacije neprihodujućih izloženosti, u ovom se prijedlogu iznosi definicija sekuritizacije neprihodujućih izloženosti koja je usklađena s radom Bazelskog odbora za nadzor banaka.

Zadržavanje rizika (članak 6.)

Sekuritizacije neprihodujućih izloženosti podliježu posebnom režimu kada je riječ o ispunjavanju zahtjeva za zadržavanje rizika kako bi se bolje uzele u obzir njihove posebne značajke. Naime, predlaže se da se zahtjev za zadržavanje rizika izračunava na temelju diskontirane vrijednosti izloženosti prenesenih na sekuritizacijski subjekt posebne namjene. Osim toga, serviser u transakciji neprihodujućih izloženosti može preuzeti dio zadržavanja rizika s obzirom na svoj poseban položaj u transakciji kojim se osigurava usklađenost njegovih interesa s interesima ulagatelja.

Provjera standarda za odobravanja kredita (članak 9.)

Prijedlogom se pojašnjavaju obveze provjere inicijatora kada je riječ o sekuritizaciji neprihodujućih izloženosti.

Stvaranje posebnog okvira za bilančne sintetske sekuritizacije

Novi odjeljak sadržava kriterije za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu (STS) bilančnu sintetsku sekuritizaciju. Kao i u slučaju STS sekuritizacija „stvarne prodaje”, sintetska STS oznaka ne smije se tumačiti kao da sekuritizacija nije rizična, već da proizvod ispunjava niz kriterija i da će pažljivi prodavatelj i kupac zaštite, kao i nacionalno nadležno tijelo, moći analizirati uključeni rizik. Predloženi kriteriji u najvećoj su mogućoj mjeri usklađeni s onima za tradicionalnu STS sekuritizaciju, ali njima se uzimaju u obzir i posebnosti sintetskog proizvoda i različiti ciljevi sintetskih sekuritizacija te se njima stoga nastoji osigurati zaštita i inicijatora i ulagatelja (s obzirom na to da je inicijator ujedno i ulagatelj u transakciju, zadržavajući nadređenu tranšu).

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Uredbe (EU) 2017/2402 o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju radi potpore oporavku od pandemije bolesti COVID-19

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,
uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,
uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,
nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,
uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke,
uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora,
u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,
budući da:

- (1) Pandemija bolesti COVID-19 ima teške posljedice za ljude, poduzeća, zdravstvene sustave i gospodarstva država članica. Komisija je u svojoj Komunikaciji Europskom parlamentu, Europskom vijeću, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija od 27. ožujka 2020. pod naslovom „Europa na djelu: oporavak i priprema za sljedeću generaciju”^[1] naglasila da će likvidnost i pristup financiranju biti trajni izazov u sljedećim mjesecima. Stoga je ključno podržati oporavak od ozbiljnog gospodarskog šoka prouzročenog pandemijom bolesti COVID-19 uvođenjem ciljanih izmjena postojećih financijskih propisa. Naziv je tog paketa mjera „paket za oporavak tržišta kapitala”.
- (2) Ozbiljan udar na gospodarstvo prouzročen pandemijom bolesti COVID-19 i izvanredne mjere ograničavanja širenja zaraze imaju dalekosežne posljedice na gospodarstvo. Poduzeća se suočavaju s poremećajima u lancu opskrbe, privremeno se zatvaraju i potražnja je pala, dok kućanstva trpe zbog nezaposlenosti i pada prihoda. Tijela javne vlasti u Uniji i državama članicama poduzela su odlučne mjere potpore kućanstvima i solventnim društvima kako bi prebrodila to ozbiljno ali privremeno usporavanje gospodarske aktivnosti i posljedični manjak likvidnosti.
- (3) Važno je da kreditne institucije i investicijska društva („institucije”) koriste svoj kapital tamo gdje je najpotrebniji i da to Unijin regulatorni okvir olakša, istovremeno osiguravajući razborito postupanje institucija. Osim fleksibilnosti predviđene postojećim pravilima, ciljanim izmjenama Uredbe (EU) br. 2017/2402 trebalo bi

^[1] COM/2020/456 final od 27.5.2020.

osigurati da se okvirom Unije za sekuritizaciju pruži dodatni alat za poticanje gospodarskog oporavka nakon pandemije bolesti COVID-19.

- (4) Izvanredne okolnosti krize uzrokovane bolešću COVID-19 i nezabilježen razmjer izazova potaknuli su poziv na donošenje hitnih mjera kako bi se institucijama osigurali uvjeti za učinkovito usmjeravanje dostatnih sredstava prema poduzećima što bi im pomoglo u apsorpiranju gospodarskog udara prouzročenog pandemijom bolesti COVID-19.
- (5) Kako je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo („EBA”) istaknulo u svojem mišljenju o regulatornom tretmanu sekuritizacije neprihodujućih izloženost¹², rizici povezani s imovinom kojom se osiguravaju sekuritizacije neprihodujuće imovine ekonomski su različiti od rizika sekuritizacija prihodujuće imovine. Neprihodujuće izloženosti sekuritiziraju se s diskontom na temelju njihove nominalne ili nepodmirene vrijednosti i odražavaju tržišnu procjenu, među ostalim, vjerojatnosti da će se postupkom restrukturiranja duga generirati dostatni novčani tokovi i povrati imovine. Rizik za ulagatelje stoga je da restrukturiranje duga imovine stvori nedovoljne povrate kako bi se pokrila neto vrijednost po kojoj su te neprihodujuće izloženosti kupljene. Stvarni gubitak zbog rizika za ulagatelje stoga ne predstavlja nominalnu vrijednost portfelja, nego diskontiranu vrijednost, umanjenu za cjenovni diskont po kojem se odnosna imovina prenosi. Stoga je u slučaju sekuritizacija neprihodujućih izloženosti primjereno izračunati iznos zadržavanja rizika na temelju te diskontirane vrijednosti.
- (6) Zahtjevom za zadržavanje rizika usklađuju se interesi izdavatelja i ulagatelja u pogledu uspješnosti odnosne imovine. Obično je u sekuritizacijama prihodujuće imovine prevladavajući interes na prodajnoj strani interes inicijatora, koji je često i izvorni zajmodavac. Međutim u sekuritizacijama neprihodujućih izloženosti inicijatori iz svojih bilanci nastoje isključiti imovinu u statusu neispunjavanja obveza jer možda više ne žele biti povezani s tom imovinom ni na koji način. U tim slučajevima posebni serviser imovine ima veći materijalni interes za restrukturiranje imovine i povrat vrijednosti.
- (7) Prije financijske krize neke sekuritizacijske aktivnosti slijedile su model „iniciraj i distribuiraj”. U tom je modelu imovina lošije kvalitete odabrana za sekuritizaciju na štetu ulagatelja, koji su na kraju preuzeli više rizika nego što su namjeravali. Zahtjev za provjeru standarda za odobravanje kredita koji se primjenjuje pri stvaranju sekuritizirane imovine uveden je kako bi se spriječile takve prakse u budućnosti. No za sekuritizacije neprihodujućih izloženosti, pri provjeri standarda za odobravanje kredita trebalo bi uzeti u obzir posebne okolnosti, uključujući kupnju te neprihodujuće imovine i vrstu sekuritizacije. Stoga je potrebno izmijeniti provjeru standarda za odobravanje kredita kako bi ulagatelj mogao provesti dubinsku analizu kvalitete i uspješnosti neprihodujuće imovine te kako bi donio razumnu i dobro utemeljenu odluku o ulaganju.
- (8) Bilančna sintetska sekuritizacija uključuje prijenos kreditnog rizika skupa kredita, obično velikih korporativnih kredita ili kredita MSP-ovima, ugovorom o kreditnoj zaštiti u kojem inicijator kupuje kreditnu zaštitu od ulagatelja. Kreditna zaštita ostvaruje se upotrebom financijskih jamstava ili kreditnih izvedenica, a inicijator zadržava vlasništvo nad imovinom koje se ne prenosi na sekuritizacijski subjekt posebne namjene, kao što je to slučaj u tradicionalnim sekuritizacijama. Inicijator kao

¹² Mišljenje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo upućeno Europskoj komisiji o regulatornom tretmanu sekuritizacija neprihodujućih izloženosti, EBA-OP-2019-13, objavljeno 23. listopada 2019.

kupac zaštite obvezuje se platiti premiju kreditne zaštite, koja ostvaruje povrat za ulagatelje. S druge strane, ulagatelj kao prodavatelj zaštite obvezuje se na isplatu određene kreditne zaštite u trenutku nastanka unaprijed određenog kreditnog događaja.

- (9) Trebalo bi osigurati primjereno smanjenje općenite složenosti struktura sekuritizacija i povezanih rizika te osigurati da se inicijatorima ne pružaju regulatorni poticaji za davanje prednosti sintetskim sekuritizacijama u odnosu na tradicionalne sekuritizacije. Zahtjevi za jednostavne, transparentne i standardizirane (STS) bilančne sintetske sekuritizacije stoga bi trebali biti u velikoj mjeri u skladu sa STS kriterijima za tradicionalne sekuritizacije „stvarne prodaje”.
- (10) Međutim postoje određeni zahtjevi za STS tradicionalne sekuritizacije koji ne funkcioniraju za transakcije STS sintetskih sekuritizacija zbog svojstvenih razlika između tih dviju vrsta sekuritizacije, posebno zbog činjenice da se u sintetskim sekuritizacijama prijenos rizika postiže ugovorom o kreditnoj zaštiti umjesto prodajom odnosne imovine. Stoga bi STS kriterije trebalo prema potrebi prilagoditi kako bi se te razlike uzele u obzir. Nadalje, potrebno je uvesti skup novih zahtjeva specifičnih za sintetske sekuritizacije kako bi se osiguralo da je STS okvir usmjeren samo na bilančne sintetske sekuritizacije i da je ugovor o kreditnoj zaštiti strukturiran kako bi se na odgovarajući način zaštitila pozicija i inicijatora i ulagatelja. Tim novim skupom zahtjeva trebao bi se nastojati riješiti kreditni rizik druge ugovorne strane i za inicijatora i za ulagatelja.
- (11) Predmet prijenosa kreditnog rizika trebale bi biti izloženosti koje inicira ili kupuje regulirana institucija Unije u okviru svoje temeljne djelatnosti kreditiranja i koje se drže u njezinoj bilanci ili, u slučaju strukture grupe, u konsolidiranoj bilanci na datum zaključenja. Tim zahtjevom da inicijator drži sekuritizirane izloženosti u bilanci trebalo bi isključiti arbitražne sekuritizacije iz područja primjene STS oznake.
- (12) Inicijator bi trebao osigurati da se od istog kreditnog rizika ne štiti više od jednom dobivanjem kreditne zaštite uz kreditnu zaštitu koju pruža sintetska sekuritizacija. Kako bi se osigurala njegova pouzdanost, ugovor o kreditnoj zaštiti trebao bi ispunjavati zahtjeve za smanjenje kreditnog rizika iz članka 249. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća¹³ koje moraju ispuniti institucije koje traže prijenos značajnog rizika putem sintetske sekuritizacije.
- (13) Kako bi se izbjegli sukobi između inicijatora i ulagatelja i osigurala pravna sigurnost u pogledu opsega kreditne zaštite kupljene za odnosne izloženosti, takva bi kreditna zaštita trebala upućivati na jasno utvrđene referentne obveze, koje dovode do nastanka odnosnih izloženosti, jasno navedenih subjekata ili dužnika. Stoga bi referentne obveze za koje se kupuje zaštita u svakom trenutku trebale biti jasno utvrđene u referentnom registru i ažurirane. Taj bi zahtjev trebao neizravno biti dio kriterija kojim se definira bilančna sekuritizacija i isključuje arbitražna sekuritizacija iz STS okvira.
- (14) Kreditni događaji koji pokreću plaćanja u okviru ugovora o kreditnoj zaštiti trebali bi uključivati barem one iz članka 178. Uredbe (EU) br. 575/2013. Ti su događaji dobro poznati i prepoznatljivi iz tržišne perspektive te bi trebali služiti za osiguranje dosljednosti s bonitetnim okvirom. Mjere restrukturiranja, koje se sastoje se od ustupaka prema dužniku koji ima ili će imati poteškoće u ispunjavanju svojih obveza

¹³ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012, tekst značajan za EGP (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

plaćanja, ne bi trebale onemogućiti pokretanje kreditne zaštite. Restrukturiranje bi trebalo isključiti kao kreditni događaj u slučaju financijskih jamstava kako bi se izbjeglo da se financijska jamstva tretiraju kao izvedeni financijski instrument u skladu s relevantnim računovodstvenim standardima.

- (15) Pravo inicijatora kao kupca zaštite da primi pravovremena plaćanja za stvarne gubitke trebalo bi na odgovarajući način zaštititi. U skladu s tim, dokumentacija o transakciji trebala bi omogućiti pouzdan i transparentan postupak namire za utvrđivanje stvarnih gubitaka u referentnom portfelju kako bi se spriječilo da inicijator bude potplaćen. Budući da rješavanje gubitaka može biti dugotrajan postupak i kako bi se osigurala pravovremena isplata inicijatoru, međuplaćanja bi se trebala izvršiti najkasnije šest mjeseci nakon nastanka takvog kreditnog događaja. Nadalje, trebao bi postojati mehanizam konačne prilagodbe kako bi se osiguralo da međuplaćanja pokrivaju stvarne gubitke i kako bi se spriječilo da ti privremeni gubici ne budu preplaćeni na štetu ulagatelja. Mehanizmom za namiru gubitaka trebalo bi se i jasno odrediti najdulje razdoblje produljenja koje bi se trebalo primjenjivati na postupak restrukturiranja tih izloženosti, a takvo razdoblje produljenja ne bi trebalo biti dulje od dvije godine. Tim bi se mehanizmom za namiru gubitaka stoga trebala osigurati učinkovitost aranžmana kreditne zaštite sa stajališta inicijatora, a ulagateljima bi se pružila pravna sigurnost u pogledu datuma prekida njihove obveze plaćanja, što pridonosi dobrom funkcioniranju tržišta.
- (16) Postojanje agenta treće strane za provjeru raširena je tržišna praksa kojom se povećava pravna sigurnost u transakciji za sve uključene strane, čime se smanjuje vjerojatnost sporova i razmirica koji bi mogli nastati u vezi s postupkom raspoređivanja gubitaka. Kako bi se poboljšala pouzdanost mehanizma za namiru gubitaka transakcije, trebalo bi imenovati agenta treće strane za provjeru koji bi provodio činjenični pregled ispravnosti i točnosti određenih aspekata kreditne zaštite u slučaju nastanka kreditnog događaja.
- (17) Premije kreditne zaštite trebale bi ovisiti samo o nepodmirenom iznosu i kreditnom riziku zaštićene tranše. Neuvedene premije ne bi trebale biti dopuštene u STS bilančnim sekuritizacijama jer bi se mogle upotrijebiti za ugrožavanje učinkovitog prijenosa rizika s inicijatora kao kupca zaštite na prodavatelje zaštite. Za STS bilančne sekuritizacije bi trebalo zabraniti i druge aranžmane, kao što su plaćanja premija unaprijed, mehanizmi rabata ili pretjerano složene strukture premija.
- (18) Kako bi se osigurali stabilnost i kontinuitet kreditne zaštite, prijevremeni raskid STS bilančne sintetske sekuritizacije od strane inicijatora trebao bi biti moguć samo u određenim ograničenim i jasno definiranim okolnostima. Iako bi inicijator trebao imati pravo prijevremeno prekinuti kreditnu zaštitu nakon nastupa određenih definiranih regulatornih događaja, ti bi događaji trebali predstavljati stvarne promjene u zakonodavstvu ili oporezivanju koje imaju značajan negativan učinak na kapitalne zahtjeve inicijatora ili ekonomiju transakcije u odnosu na očekivanja strana u trenutku zaključivanja transakcije i pod uvjetom da se takve promjene u tom trenutku nisu mogle razumno predvidjeti. STS bilančne sintetske sekuritizacije ne bi trebale sadržavati složene klauzule o opcijama kupnje koje se odnose na inicijatora, posebno vrlo kratkoročne vremenski definirane opcije kupnje s ciljem privremene promjene prikaza kapitalne pozicije od slučaja do slučaja.
- (19) Sintetski višak raspona široko je prisutan u određenim vrstama transakcija i koristan je mehanizam za ulagatelje i inicijatore za smanjenje troškova kreditne zaštite odnosno izloženosti riziku. U tom je pogledu sintetski višak raspona ključan za neke posebne

kategorije imovine malih ulagatelja, kao što su mala i srednja poduzeća (MSP) i potrošačko kreditiranje, koje imaju veće prinose i kreditne gubitke od drugih kategorija imovine te kod kojih sekuritizirane izloženosti stvaraju višak raspona kako bi pokrile te gubitke. Međutim, ako je iznos sintetskog viška raspona koji je podređen poziciji ulagatelja prevelik, moguće je da ulagatelj u sekuritizacijske pozicije niti u jednom realnom scenariju neće pretrpjeti gubitke, što znači da neće doći do učinkovitog prijenosa rizika. Kako bi se ublažila zabrinutost u pogledu nadzora i dodatno standardizirala ta strukturna značajka, važno je odrediti stroge kriterije za STS bilančne sintetske sekuritizacije i osigurati potpunu transparentnost o upotrebi sintetskog viška raspona.

- (20) Za STS bilančne sintetske sekuritizacije trebali bi biti prihvatljivi samo visokokvalitetni aranžmani kreditne zaštite. U slučaju nematerijalne kreditne zaštite, to bi se trebalo osigurati ograničavanjem broja prihvatljivih pružatelja zaštite na one subjekte koji su prihvatljivi pružatelji u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013 i priznati kao druge ugovorne strane s ponderom rizika od 0 % u skladu s glavom II., dijelom trećim, poglavljem 2. te uredbe. U slučaju materijalne kreditne zaštite, inicijator kao kupac zaštite i ulagatelji kao prodavatelji zaštite trebali bi se moći koristiti visokokvalitetnim kolateralom, koji bi se trebao odnositi na kolateral bilo kojeg oblika kojem se može dodijeliti ponder rizika 0 % u skladu s glavom II., dijelom trećim, poglavljem 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, podložno odgovarajućim aranžmanima o depozitu ili skrbništvu. Ako je dani kolateral u obliku gotovine, treba se držati ili kod kreditne institucije treće strane ili uz depozit kod kupca zaštite, pri čemu se u oba slučaja primjenjuje minimalna kreditna kvaliteta.
- (21) Države članice trebale bi imenovati nadležna tijela koja bi bila odgovorna za nadzor zahtjeva koje bilančna sintetska sekuritizacija mora ispuniti kako bi dobila oznaku STS. Nadležno tijelo moglo bi biti isto kao ono koje je imenovano za nadzor usklađenosti inicijatora, sponzora i SSPN-ova sa zahtjevima koje tradicionalne sekuritizacije moraju ispuniti kako bi dobile oznaku STS. Kao i u slučaju tradicionalnih sekuritizacija, takvo nadležno tijelo moglo bi se razlikovati od nadležnog tijela odgovornog za nadzor usklađenosti inicijatora, izvornih zajmodavaca, SSPN-ova, sponzora i ulagatelja s bonitetnim obvezama koje proizlaze iz članaka od 5. do 9. Uredbe (EU) 2017/2402 i čija je usklađenost, s obzirom na bonitetnu dimenziju tih obveza, posebno povjerena nadležnim tijelima zaduženima za bonitetni nadzor relevantnih financijskih institucija.
- (22) Uredbu (EU) br. 2017/2402 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (23) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, to jest proširenje okvira STS sekuritizacije na bilančne sintetske sekuritizacije i uklanjanje regulatornih prepreka sekuritizaciji neprihodujućih izloženosti radi dodatnog povećanja kapaciteta za kreditiranje bez snižavanja bonitetnih standarda za bankovno kreditiranje, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog njihova opsega i učinaka oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom razmjernosti, kako je utvrđeno u tom članku, ova Uredba ne prelazi okvire onog što je potrebno za postizanje tih ciljeva,

Članak 1.

Izmjene Uredbe (EU) br. 2017/2402

Uredba (EU) br. 2017/2402 mijenja se kako slijedi:

(1) U članku 2. dodaju se sljedeće točke 24., 25., 26., 27. i 28.:

„24. „sekuritizacija neprihodujućih izloženosti” znači sekuritizacija osigurana skupom neprihodujućih izloženosti koje ispunjavaju uvjete iz članka 47.a stavka 3. Uredbe 575/2013 i čija vrijednost čini najmanje 90 % vrijednosti skupa u trenutku iniciranja;

25. „ugovor o kreditnoj zaštiti” znači ugovor sklopljen između inicijatora i ulagatelja o prijenosu kreditnog rizika sekuritiziranih izloženosti s inicijatora na ulagatelja upotrebom kreditnih izvedenica ili financijskih jamstava, pri čemu se inicijator obvezuje platiti premiju za kreditnu zaštitu ulagatelju, a ulagatelj se obvezuje isplatiti kreditnu zaštitu inicijatoru u slučaju nastanka jednog od događaja definiranih ugovorom;

26. „premija kreditne zaštite” znači iznos koji se inicijator na temelju ugovora o kreditnoj zaštiti obvezao platiti ulagatelju za kreditnu zaštitu koju je obećao ulagatelj;

27. „isplata kreditne zaštite” znači iznos koji se ulagatelj obvezao isplatiti inicijatoru na temelju ugovora o kreditnoj zaštiti u slučaju nastanka kreditnog događaja definiranog ugovorom o kreditnoj zaštiti;

28. „sintetski višak raspona” znači iznos koji je inicijator u dokumentaciji o transakciji namijenio za pokrivanja gubitaka referentnog portfelja do kojih može doći tijekom trajanja transakcije.”

(2) Članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„U slučaju sekuritizacija neprihodujućih izloženosti, zahtjev iz ovog stavka može ispuniti i serviser.”;

(b) Umeće se sljedeći stavak [3.a]:

„3.a. Odstupajući od stavka 3. točaka od (b) do (e), u slučaju sekuritizacija neprihodujućih izloženosti, zadržavanje značajnog neto ekonomskog udjela za potrebe tih točaka ne smije biti manje od 5 % neto vrijednosti sekuritiziranih izloženosti koje se smatraju neprihodujućim izloženostima, kako su definirane u članku 47.a stavku 3. Uredbe 575/2013.

Neto vrijednost neprihodujućih izloženosti proizlazi iz oduzimanja nepovratnog diskonta kupovne cijene dogovorenog u trenutku iniciranja od nominalne vrijednosti izloženosti ili, ako je primjenjivo, njezine nepodmirene vrijednosti u isto vrijeme.”;

(3) u članku 9. stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Zahtjev iz ovog stavka ne primjenjuje se na odnosne izloženosti koje su neprihodujuće izloženosti iz članka 47.a stavka 3. Uredbe 575/2013 u trenutku kada ih je inicijator kupio od relevantne treće strane.”

- (4) u članku 18. prvom stavku, točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) ako sekuritizacija ispunjava sve zahtjeve odjeljka 1., odjeljka 2. ili odjeljka 2.a ovog poglavlja te ako su obavijestili ESMA-u u skladu s člankom 27. stavkom 1.”

- (5) Članak 19. mijenja se kako slijedi:

- (a) naslov članka zamjenjuje se sljedećim:

„Jednostavna, transparentna i standardizirana tradicionalna sekuritizacija”;

- (b) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Sekuritizacije, osim za programe ABCP i transakcije ABCP, te bilančne sekuritizacije koje ispunjavaju zahtjeve utvrđene u člancima 20., 21., 22. smatraju se STS sekuritizacijama.”;

- (6) umeće se sljedeći odjeljak 2.a:

**„ODJELJAK 2.A ZAHTJEVI ZA JEDNOSTAVNE, TRANSPARENTNE I
STANDARDIZIRANE BILANČNE SEKURITIZACIJE**

Članak 26.a

Jednostavna, transparentna i standardizirana bilančna sekuritizacija

1. STS bilančne sekuritizacije sintetske su sekuritizacije koje ispunjavaju zahtjeve iz članaka od 26.b do 26.e.
2. EBA, u bliskoj suradnji s ESMA-om i EIOPA-om, u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, može donijeti smjernice i preporuke o usklađenom tumačenju i primjeni zahtjeva određenih u člancima od 26.b do 26.e.

Članak 26.b

Zahtjevi povezani s jednostavnošću

1. Inicijator je subjekt koji ima odobrenje ili licenciju u Uniji. Riječ je o inicijatoru u pogledu odnosnih izloženosti.

Inicijator koji kupuje izloženosti treće strane za vlastiti račun i zatim ih sekuritizira primjenjuje na kupljene izloženosti treće strane politike koje se odnose na kredite, naplatu, restrukturiranje i servisiranje duga koje nisu manje stroge od onih koje inicijator primjenjuje na usporedive izloženosti koje nisu kupljene.

2. Odnosne izloženosti iniciraju se kao dio temeljne poslovne djelatnosti inicijatora.
3. Na datum zaključenja, odnosne izloženosti drže se u bilanci inicijatora ili subjekta iste grupe kojoj inicijator pripada.

Za potrebe ovog stavka grupa je jedno od sljedećeg:

- (a) grupa pravnih subjekata koji podliježu bonitetnoj konsolidaciji u skladu s dijelom prvim, glavom II., poglavljem 2. Uredbe (EU) br. 2013/575;
 - (b) grupa kako je definirana člankom 212. stavkom 1. točkom (c) Direktive 2009/138/EZ.
- 4. Inicijator se ne smije dvostruko zaštititi od kreditnog rizika odnosnih izloženosti transakcije.
- 5. Ugovor o kreditnoj zaštiti mora biti u skladu s pravilima o smanjenju kreditnog rizika iz članka 249. Uredbe (EU) br. 2013/575 ili, ako se taj članak ne primjenjuje, sa zahtjevima koji nisu manje strogi od zahtjeva iz tog članka.
- 6. Inicijator daje izjave i jamstva da su ispunjeni sljedeći zahtjevi:
 - (a) inicijator ili subjekt grupe kojoj pripada inicijator ima puno pravno i valjano pravo vlasništva nad odnosnim izloženostima i njihovim povezanim pomoćnim pravima;
 - (b) ako je inicijator kreditna institucija definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (1) Uredbe (EU) br. 575/2013 ili društvo za osiguranje kako je definirano u članku 13. točki (1) Direktive 2009/138/EZ, inicijator ili subjekt koji je uključen u opseg nadzora na konsolidiranoj osnovi u svojoj bilanci zadržava kreditni rizik odnosnih izloženosti;
 - (c) svaka odnosna izloženost na datum njezina uključivanja u sekuritizirani portfelj ispunjava kriterije prihvatljivosti i sve uvjete za isplatu kreditne zaštite, osim nastanka kreditnog događaja iz članka 26.e;
 - (d) prema saznanjima inicijatora, ugovor za svaku odnosnu izloženost sadržava zakonsku, valjanu, obvezujuću i provedivu obvezu dužnika da plati novčane iznose navedene u tom ugovoru;
 - (e) odnosne izloženosti ispunjavaju kriterije odobravanja plasmana koji nisu manje strogi od standardnih kriterija odobravanja plasmana koje inicijator primjenjuje na slične izloženosti koje nisu sekuritizirane;
 - (f) prema saznanjima inicijatora, nijedan dužnik nije počinio bitno kršenje svojih obveza niti je u statusu neispunjavanja svojih obveza s obzirom na odnosnu izloženost na datum na koji je ta odnosna izloženost uključena u sekuritizirani portfelj;
 - (g) prema saznanjima inicijatora, dokumentacija o transakciji ne sadržava lažne informacije o pojedinostima odnosnih izloženosti;
 - (h) na datum zaključenja transakcije ili kada je odnosna izloženost uključena u sekuritizirani portfelj, ugovor između dužnika i izvornog zajmodavca u odnosu na tu odnosnu izloženost nije izmijenjen u pogledu provedivosti ili naplativosti tih odnosnih izloženosti.
- 7. Odnosne izloženosti ispunjavaju prethodno utvrđene, jasne i dokumentirane kriterije prihvatljivosti kojima se ne dopušta aktivno upravljanje portfeljima tih izloženosti na diskrecijskoj osnovi.
 - Za potrebe ovog stavka, zamjena odnosnih izloženosti kojima se krše izjave ili jamstva, ili ako sekuritizacija uključuje razdoblje nadopune, dodavanje

izloženosti koje ispunjavaju definirane uvjete nadopune ne smatraju se aktivnim upravljanjem portfeljima.

Svaka izloženost dodana nakon datuma zaključenja transakcije mora ispunjavati kriterije prihvatljivosti koji nisu manje strogi od onih koji su primijenjeni pri početnom odabiru odnosnih izloženosti.

Odnosna izloženost može se ukloniti iz transakcije u sljedećim slučajevima:

- (a) vraćena je ili je dospjela na drugi način;
- (b) prodana je tijekom redovnog poslovanja inicijatora, pod uvjetom da takva prodaja ne predstavlja implicitnu potporu kako je navedeno u članku 250. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (c) podliježe izmjeni koja nije potaknuta kreditom, kao što je refinanciranje ili restrukturiranje duga, do koje dolazi tijekom uobičajenog servisiranja te odnosne izloženosti;
- (d) nije ispunjavala kriterije prihvatljivosti u trenutku kada je bila uključena u transakciju.

8. Sekuritizacija je osigurana skupom odnosnih izloženosti koje su slične prema vrsti imovine, uzimajući u obzir posebnosti u vezi s novčanim tokovima određene vrste imovine, među ostalim njihova ugovorna obilježja te obilježja u vezi s kreditnim rizikom i plaćanjem unaprijed. Skupom imovine obuhvaćena je samo jedna vrsta imovine.

Odnosne izloženosti sadržavaju ugovorno obvezujuće i izvršive obveze s potpunim pravom namirenja u odnosu na dužnike i, kada je primjenjivo, jamce.

Odnosne izloženosti imaju definirane tokove obročnog plaćanja, pri čemu se iznosi obroka mogu razlikovati, povezane s plaćanjem najma, glavnice ili kamata, ili s bilo kojim drugim pravom na prihod od imovine kojom se podupiru takva plaćanja. Odnosne izloženosti mogu proizvesti prihod i prodajom bilo koje financirane imovine ili imovine u leasingu.

Odnosne izloženosti ne uključuju prenosive vrijednosne papire, kako su definirani člankom 4. stavkom 1. točkom 44. Direktive 2014/65/EU osim korporativnih obveznica koje nisu uvrštene na mjestu trgovanja.

9. Odnosne izloženosti ne uključuju nikakve sekuritizacijske pozicije.
10. Standardi odobravanja plasmana u skladu s kojima se iniciraju odnosne izloženosti i bilo kakve značajne promjene prijašnjih standarda odobravanja plasmana u potpunosti se objavljuju potencijalnim ulagateljima bez nepotrebne odgode. Odnosne izloženosti zajamčene su s potpunim pravom namirenja u odnosu na dužnika koji nije SSPN. U odlukama o kreditu ili odobravanju plasmana koje se tiču odnosnih izloženosti ne sudjeluju treće strane.

U slučaju sekuritizacija u kojima su odnosne izloženosti stambeni krediti, skup kredita ne uključuje kredite koji su stavljeni na tržište i zajamčeni pod pretpostavkom da su podnositelj zahtjeva za kredit ili, ovisno o slučaju, posrednici upozoreni da zajmodavac možda nije provjerio dostavljene informacije.

Procjena kreditne sposobnosti dužnika mora ispunjavati zahtjeve iz članka 8. Direktive 2008/48/EZ ili članka 18. stavaka od 1. do 4., stavka 5. točke (a) i stavka 6. Direktive 2014/17/EU ili, kada je primjenjivo, jednakovrijedne zahtjeve u trećim zemljama.

Inicijatori ili izvorni zajmodavci imaju stručnost u području iniciranja izloženosti sličnih onima koje se sekuritiziraju.

11. Odnosne izloženosti ne uključuju, u trenutku odabira tih izloženosti, izloženosti sa statusom neispunjavanja obveza u smislu članka 178. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili izloženosti dužniku ili jamcu smanjene kreditne sposobnosti, koji je, prema saznanjima inicijatora ili izvornog zajmodavca:
 - (a) proglašen nesolventnim ili je sud njegovim vjerovnicima dodijelio konačno pravo na ovrhu ili materijalnu odštetu protiv čega nije dopuštena žalba kao posljedicu izostanka plaćanja u roku od tri godine prije datuma iniciranja sekuritizacije ili je bio podvrgnut procesu restrukturiranja duga s obzirom na njegove neprihodujuće izloženosti u roku od tri godine prije datuma odabira odnosnih izloženosti, osim ako:
 - i. restrukturirana odnosna izloženost nije uključivala nove dospjele nepodmirene obveze od datuma restrukturiranja koje se moralo provesti najmanje godinu dana prije datuma odabira odnosnih izloženosti;
 - ii. informacije koje je dostavio inicijator u skladu s člankom 7. stavkom 1. prvim podstavkom točkom (a) i točkom (e) podtočkom i. eksplicitno utvrđuju udio restrukturiranih odnosnih izloženosti, vrijeme i detalje restrukturiranja i njihovu kvalitetu od datuma restrukturiranja;
 - (b) u trenutku iniciranja odnosne izloženosti bio je, ako je primjenjivo, u javnoj kreditnoj evidenciji osoba s nepovoljnom kreditnom prošlosti ili, ako takva javna kreditna evidencija ne postoji, u drugoj kreditnoj evidenciji koja je dostupna inicijatoru ili izvornom zajmodavcu;
 - (c) ima kreditnu procjenu ili kreditnu ocjenu koja upućuje na to da je rizik od neizvršenja ugovorno dogovorenih plaćanja znatno viši od usporedivih izloženosti koje drži inicijator i koje nisu sekuritizirane.
12. Dužnici su u trenutku uvrštenja izloženosti izvršili barem jedno plaćanje, osim u sljedećim slučajevima:
 - (a) sekuritizacija je obnovljiva sekuritizacija, osigurana izloženostima plativima u jednom obroku ili s dospijecem kraćim od jedne godine, uključujući, bez ograničenja, mjesečna plaćanja revolving kredita;
 - (b) izloženost predstavlja refinanciranje izloženosti koja je već uključena u transakciju.
13. EBA, u bliskoj suradnji s ESMA-om i EIOPA-om, razvija nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se detaljnije utvrđuje koje se odnosne izloženosti iz stavka 8. smatraju homogenima.

EBA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [šest mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe o izmjeni].

Komisiji se povjerava ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 26.c

Zahtjevi povezani sa standardizacijom

1. Inicijator ili izvorni zajmodavac zadovoljavaju zahtjeve za zadržavanje rizika u skladu s člankom 6.
2. Kamatni i valutni rizici koji proizlaze iz sekuritizacije i njihovi mogući učinci na plaćanja inicijatoru i ulagateljima moraju biti opisani u dokumentaciji o transakciji. Ti se rizici na odgovarajući način smanjuju i objavljuju se sve mjere poduzete u tu svrhu. Svaki kolateral kojim se osiguravaju obveze ulagatelja prema ugovoru o kreditnoj zaštiti nominiran je u istoj valuti u kao i plaćanje kreditne zaštite.

U slučaju sekuritizacije u kojoj se upotrebljava SSPN, iznos obveza SSPN-a u vezi s isplatom kamata ulagateljima mora u svakom trenutku biti jednak ili manji od iznosa prihoda SSPN-a od inicijatora i svih ugovora o kolateralu.

Osim za potrebe zaštite od kamatnih ili valutnih rizika odnosnih izloženosti, portfelj odnosnih izloženosti ne uključuje izvedenice. Te su izvedenice zajamčene i dokumentirane u skladu sa zajedničkim standardima u području međunarodnih financija.

3. Sva plaćanja kamatne stope po referentnoj stopi povezana s transakcijom temelje se na sljedećem:
 - (a) opće tržišne kamatne stope ili opće sektorske stope koje su prilagođene trošku sredstava i koje ne upućuju na složene formule ili izvedenice;
 - (b) prihod ostvaren na temelju kolaterala kojim se osiguravaju obveze ulagatelja na temelju ugovora o zaštiti.

Sva plaćanja kamate po referentnoj stopi u okviru temeljnih izloženosti temelje se na općim tržišnim kamatnim stopama ili općim sektorskim stopama prilagođenima trošku sredstava i ne upućuju na složene formule ili izvedenice.

4. Nakon nastupanja događaja izvršenja koji se odnosi na inicijatora, ulagatelju je dopušteno poduzimanje prisilnih mjera, raskid ugovora o kreditnoj zaštiti, ili oboje.

U slučaju sekuritizacije u kojoj se upotrebljava SSPN, ako je dostavljena obavijest o izvršenju ili raskidu ugovora o kreditnoj zaštiti, nikakav iznos gotovine ne zadržava se u SSPN-u osim koliko je potrebno kako bi se osigurali operativno funkcioniranje SSPN-a, isplata iznosa za zaštitu za odnosne izloženosti u statusu neispunjavanja obveza koje se u trenutku raskida još uvijek restrukturiraju ili uredna otplata ulagatelja u skladu s ugovornim uvjetima sekuritizacije.

5. Gubici se raspoređuju imateljima sekuritizacijske pozicije prema redoslijedu nadređenosti tranši, počevši s najniže podređenom tranšom.

Postupna isplata primjenjuje se na sve tranše kako bi se utvrdio nepodmireni iznos tranši na svaki datum plaćanja, počevši od najviše nadređene tranše.

Transakcije s nepostupnim redoslijedom isplate obuhvaćaju pokretače povezane s uspješnosti odnosnih izloženosti koji dovode do vraćanja redoslijeda isplate na postupno plaćanje prema nadređenosti. Takvi pokretači povezani s uspješnosti u najmanju ruku obuhvaćaju pogoršanje kreditne kvalitete odnosnih izloženosti ispod prethodno određenog praga.

Kako se tranše amortiziraju, iznos kolaterala jednak iznosu isplate tih tranši vraća se ulagateljima ako su ulagatelji te tranše kolateralizirali.

Ako je došlo do kreditnog događaja iz članka 26.e u vezi s odnosnim izloženostima, a postupak restrukturiranja duga za te izloženosti nije dovršen, preostali iznos kreditne zaštite na bilo koji datum plaćanja mora biti barem jednak preostalom ponderu tih odnosnih izloženosti, umanjenom za iznos svih međuplaćanja izvršenih u vezi s tim odnosnim izloženostima.

6. Dokumentacija o transakciji uključuje odgovarajuće pokretače prijevremene isplate za završetak razdoblja obnove, ako se radi o obnovljivoj sekuritizaciji, što uključuje barem sljedeće:
 - (a) pogoršanje kreditne kvalitete odnosnih izloženosti do ili ispod prethodno utvrđenog praga;
 - (b) povećanje gubitaka iznad unaprijed određenog praga;
 - (c) nesposobnost stvaranja dostatnih novih odnosnih izloženosti koje ispunjavaju prethodno utvrđene kriterije prihvatljivosti tijekom određenog razdoblja.
7. U dokumentaciji o transakciji jasno se navodi sljedeće:
 - (a) ugovorne obveze, dužnosti i odgovornosti serviser, povjerenika, drugih pružatelja pomoćnih usluga ili agenta treće strane za provjeru iz članka 26.e stavka 4., prema potrebi;
 - (b) odredbe kojima se osigurava zamjena serviser, povjerenika, drugih pružatelja pomoćnih usluga ili agenta treće strane za provjeru iz članka 26.e stavka 4. u slučaju neispunjavanja obveza ili nesolventnosti bilo kojeg od tih pružatelja usluga, na način koji ne dovodi do prestanka pružanja tih usluga;
 - (c) postupci servisiranja koji se primjenjuju na odnosne izloženosti na datum zaključenja i kasniji datum te okolnosti u kojima se ti postupci mogu izmijeniti;
 - (d) standardi servisiranja koje serviser mora poštovati pri servisiranju odnosnih izloženosti tijekom cijelog dospijeca sekuritizacije.
8. Serviser ima stručno znanje u servisiranju izloženosti sličnih onima koje su sekuritizirane te primjereno dokumentirane i odgovarajuće politike, postupke i kontrolne mehanizme u vezi sa servisiranjem izloženosti.

Serviser primjenjuje postupke servisiranja na odnosne izloženosti koji su barem jednako strogi kao oni koje inicijator primjenjuje na slične izloženosti koje nisu sekuritizirane.

9. Inicijator vodi ažurirani referentni registar kako bi u svakom trenutku mogao identificirati odnosne izloženosti. U tom se registru navode referentni dužnici, referentne obveze iz kojih proizlaze odnosne izloženosti i, za svaku odnosnu izloženost, ponder koji je zaštićen i koji je nepodmiren.
10. Dokumentacija o transakciji uključuje jasne odredbe kojima se omogućuje pravodobno rješavanje sukoba između različitih kategorija ulagatelja. U slučaju sekuritizacije u kojoj se upotrebljava SSPN, glasačka su prava jasno definirana i dodijeljena imateljima obveznica te su odgovornosti povjerenika i drugih subjekata s fiducijarnim dužnostima prema ulagateljima jasno utvrđene.

Članak 26.d

Zahtjevi povezani s transparentnošću

1. Za izloženosti koje su u znatnoj mjeri slične onima koje se sekuritiziraju, inicijator prije određivanja cijena potencijalnim ulagateljima stavlja na raspolaganje podatke o statičkom i dinamičkom učinku u pogledu neispunjavanja obveza i gubitaka, kao što su podaci o neurednosti u plaćanju i neispunjenju obveza, te o izvorima tih podataka i činjenici na temelju koje se izloženosti smatraju sličnima. Tim podacima obuhvaća se razdoblje od najmanje pet godina.
2. Uzorak odnosnih izloženosti podliježe vanjskoj provjeri, prije nego što odgovarajuća neovisna stranka zaključi transakciju, uključujući provjeru ispunjavaju li odnosne izloženosti uvjete za kreditnu zaštitu u skladu s ugovorom o kreditnoj zaštiti.
3. Prije određivanja cijene sekuritizacije, inicijator stavlja na raspolaganje potencijalnim ulagateljima model novčanih tokova obveza u kojem je precizno predstavljen ugovorni odnos između odnosnih izloženosti te plaćanja koja se odvijaju između inicijatora, ulagatelja, drugih trećih strana i, ako je primjenjivo, SSPN-a, te nakon plaćanja stavlja taj model na raspolaganje ulagateljima trajno, a mogućim ulagateljima na zahtjev.
4. U slučaju sekuritizacije čije su odnosne izloženosti stambeni krediti ili krediti za kupnju automobila ili leasing automobila, inicijator objavljuje dostupne informacije koje se odnose na okolišnu učinkovitost imovine koja se financira takvim stambenim kreditima, kreditima za kupnju automobila ili leasingom automobila, u sklopu informacija koje se otkrivaju na temelju članka 7. stavka 1. prvog podstavka točke (a).
5. Inicijator je odgovoran za poštovanje članka 7. Informacije koje se zahtijevaju člankom 7. stavkom 1. prvim podstavkom točkom (a) stavlja se na raspolaganje potencijalnim ulagateljima prije određivanja cijene na njihov zahtjev. Informacije koje se zahtijevaju člankom 7. stavkom 1. prvim podstavkom točkama (b) i (d) stavlja se na raspolaganje prije određivanja cijene barem u obliku nacrtu ili početnom obliku. Konačna dokumentacija o transakciji stavlja se na raspolaganje ulagateljima najkasnije 15 dana nakon zaključenja transakcije.

Zahtjevi u vezi s ugovorom o kreditnoj zaštiti, agentom treće strane za provjeru i sintetskim viškom raspona

1. Ugovorom o kreditnoj zaštiti obuhvaćaju se sljedeći kreditni događaji:
 - (a) neplaćanje od strane odnosnog dužnika, što uključuje nastanak statusa neispunjavanja obveza iz članka 178. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (b) stečaj odnosnog dužnika, koji uključuje elemente iz članka 178. stavka 3. točaka (e) i (f) Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (c) za ugovor o kreditnoj zaštiti koji nije financijski jamstvo, restrukturiranje odnosno izloženosti, koje uključuje elemente iz članka 178. stavka 3. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013.

Svi se kreditni događaji dokumentiraju.

Mjere restrukturiranja iz Priloga V. odjeljka 30. stavaka od 163. do 183. Provedbenoj uredbi Komisije (EU) 2015/227* koje se primjenjuju na odnosne izloženosti ne sprečavaju pokretanje prihvatljivih kreditnih događaja.

2. Isplata kreditne zaštite nakon nastanka kreditnog događaja izračunava se na temelju stvarno ostvarenog gubitka koji je pretrpio inicijator ili zajmodavac, kako je razrađeno u skladu s njihovim standardnim politikama i postupcima naplate za relevantne vrste izloženosti i evidentirano u njihovim financijskim izvještajima u trenutku plaćanja. Konačna isplata kreditne zaštite plaća se u određenom vremenskom razdoblju nakon završetka postupka restrukturiranja duga za relevantnu odnosnu izloženost ako do kraja postupka restrukturiranja duga dođe prije predviđenog propisanog dospijeca ili prijevremenog raskida ugovora o kreditnoj zaštiti.

Međuplaćanja kreditne zaštite isplaćuju se najkasnije šest mjeseci nakon nastanka kreditnog događaja iz stavka 1. u slučajevima kada se do kraja tog šestomjesečnog razdoblja ne dovrši restrukturiranja duga po gubicima za relevantnu odnosnu izloženost. Međuplaćanje kreditne zaštite mora biti veće od sljedećih vrijednosti:

- (a) umanjenje vrijednosti koje je inicijator zabilježio u svojim financijskim izvještajima u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom u trenutku isplate međuplaćanja;
- (b) ako je primjenjivo, gubitak zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza kako je definiran u dijelu 3., glavi II., poglavlju 3. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Prilikom isplate međuplaćanja kreditne zaštite, konačna isplata kreditne zaštite navedena u prvom podstavku izvršava se kako bi se privremeno podmirenje gubitaka prilagodilo stvarnom realiziranom gubitku.

Metoda izračuna privremenih i konačnih isplata kreditne zaštite navodi se u ugovoru o kreditnoj zaštiti.

Isplata kreditne zaštite razmjerna je udjelu preostalog pondera odgovarajuće odnosne izloženosti koja je obuhvaćena ugovorom o kreditnoj zaštiti.

Pravo inicijatora da primi isplatu kreditne zaštite je izvršivo. Iznosi koje plaćaju ulagatelji u okviru sekuritizacije jasno su navedeni u ugovoru o kreditnoj zaštiti i ograničeni. Te iznose moguće je izračunati u svim okolnostima. U ugovoru o kreditnoj zaštiti jasno se navode okolnosti u kojima ulagatelji moraju izvršiti plaćanja. Agent treće strane za provjeru iz stavka 4. procjenjuje jesu li se takve okolnosti dogodile.

Iznos isplate kreditne zaštite izračunava se na razini pojedinačne odnosne izloženosti za koju je nastao kreditni događaj.

3. U ugovoru o kreditnoj zaštiti navodi se najdulje razdoblje produljenja koje se primjenjuje na postupak restrukturiranja duga za odnosne izloženosti u vezi s kojima je došlo do kreditnog događaja iz stavka 1., ali postupak restrukturiranja duga nije dovršen nakon predviđenog propisanog dospijeca ili prijevremenog raskida ugovora o kreditnoj zaštiti. Takvo razdoblje produljenja ne smije biti dulje od dvije godine. Ugovorom o kreditnoj zaštiti predviđa se da se do kraja tog razdoblja produljenja konačna isplata kreditne zaštite izvršava na temelju konačne procjene gubitka inicijatora koju je u to vrijeme inicijator zabilježio u svojim financijskim izvještajima.

U slučaju raskida ugovora o zaštiti kredita, postupak restrukturiranja duga nastavlja se s obzirom na sve neriješene kreditne događaje koji su se dogodili prije tog raskida na isti način kao što je opisano u prvom podstavku.

Premije kreditne zaštite koje se plaćaju na temelju ugovora o kreditnoj zaštiti strukturirane su kao ovisne o uspješnosti odnosnih izloženosti i odražavaju rizik zaštićene tranše. U tu svrhu ugovorom o zaštiti kredita ne propisuju se zajamčene premije, plaćanja premija unaprijed, mehanizmi rabata ili drugi mehanizmi kojima se može izbjeći ili smanjiti stvarna raspodjela gubitaka ulagateljima ili povrat dijela plaćenih premija inicijatoru nakon dospijeca transakcije.

U dokumentaciji o transakciji opisuje se način izračuna premije kreditne zaštite i svih kupona obveznica, ako postoje, za svaki datum plaćanja tijekom trajanja sekuritizacije.

Prava ulagatelja da prime premije kreditne zaštite su izvršiva.

4. Inicijator imenuje agenta treće strane za provjeru prije datuma zaključenja transakcije. Agent treće strane za provjeru za svaku odnosnu izloženost za koju je dana obavijest o kreditnom događaju provjerava sljedeće:
 - (a) kreditni događaj iz obavijesti o kreditnom događaju je onaj koji je definiran u uvjetima ugovora o kreditnoj zaštiti;
 - (b) odnosna izloženost uključena je u referentni portfelj u trenutku nastanka predmetnog kreditnog događaja;
 - (c) odnosna izloženost ispunjava kriterije prihvatljivosti u trenutku njezina uključivanja u referentni portfelj;
 - (d) ako je odnosna izloženost dodana sekuritizaciji kao posljedica nadopune, nadopuna je u skladu s uvjetima nadopune;
 - (e) iznos konačnog gubitka u skladu je s gubicima koje je inicijator zabilježio u računu dobiti i gubitka;

- (f) u trenutku konačne isplate kreditne zaštite, gubici povezani s odnosnim izloženostima ispravno su raspodijeljeni ulagateljima.

Agent treće strane za provjeru neovisan je o inicijatoru i ulagateljima te, prema potrebi, o SSPN-u, te je do datuma zaključenja prihvatio to imenovanje.

Agent treće strane za provjeru može provesti provjeru na temelju uzorka umjesto na temelju svake pojedinačne odnosne izloženosti za koju se traži isplata kreditne zaštite. Međutim ulagatelji mogu zatražiti provjeru prihvatljivosti bilo koje odnosne izloženosti ako nisu zadovoljni provjerom na temelju uzorka.

Inicijator u dokumentaciju o transakciji uključuje obvezu da će agentu treće strane za provjeru dostaviti sve informacije potrebne za provjeru zahtjeva iz prvog podstavka.

- 5. Inicijator ne smije raskinuti transakciju prije njezina predviđenog dospijeca iz bilo kojeg razloga osim zbog bilo kojeg od sljedećih događaja:

- (a) nesolventnost ulagatelja;
- (b) ako ulagatelj ne plati iznose koje duguje na temelju ugovora o kreditnoj zaštiti ili ako ulagatelj prekrši bilo koju bitnu obvezu utvrđenu u dokumentaciji o transakciji;
- (c) relevantni regulatorni događaji, uključujući sljedeće:
 - i. relevantne promjene u pravu Unije ili nacionalnom pravu, relevantne promjene koje su nadležna tijela donijela u pogledu službeno objavljenih tumačenja takvih propisa ili relevantne promjene u oporezivanju ili računovodstvenom tretmanu transakcije koje imaju značajan negativan učinak na iznos kapitala koji inicijator mora imati u vezi sa sekuritizacijom ili njegovim odnosnim izloženostima, u svakom slučaju u usporedbi s onim predviđenim u trenutku sklapanja transakcije i koji se u tom trenutku nije mogao razumno očekivati;
 - ii. odluka nadležnog tijela da inicijatoru ili bilo kojem povezanom društvu inicijatora nije dopušteno ili više nije dopušteno priznati prijenos značajnog rizika u skladu s člankom 245. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu sekuritizacije;
- (d) izvršenje opcije kupnje transakcije u određenom trenutku (vremenska opcija kupnje) ako je razdoblje koje se mjeri od datuma zaključenja jednako ponderiranom prosječnom trajanju početnog referentnog portfelja pri zaključenju ili dulje od njega;
- (e) korištenje opcije kupnje s ugrađenim otkupom kako je određeno u članku 242. točki (1) Uredbe (EU) br. 575/2013.

U dokumentaciji o transakciji navodi se jesu li prava kupnje iz točaka (d) i (e) uključena u predmetnu transakciju.

Za potrebe točke (d), vremenski definirana opcija kupnje nije strukturirana tako da se izbjegne raspoređivanje gubitaka na pozicije kreditnog poboljšanja

ili druge pozicije ulagatelja i nije ni na koji drugi način strukturirana radi kreditnog poboljšanja.

6. Inicijator se može obvezati na sintetski višak raspona koji je ulagateljima dostupan kao kreditno poboljšanje ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) iznos sintetskog viška raspona koji se inicijator obvezuje upotrijebiti kao kreditno poboljšanje u svakom platnom razdoblju naveden je u dokumentaciji o transakciji i izražen kao fiksni postotak ukupnog preostalog salda portfelja na početku relevantnog razdoblja plaćanja (fiksni sintetski višak raspona);
- (b) sintetski višak raspona koji se ne upotrebljava za pokrivanje kreditnih gubitaka nastalih tijekom razdoblja plaćanja vraća se inicijatoru;
- (c) za inicijatore koji primjenjuju IRB pristup iz članka 143. Uredbe (EU) br. 575/2013, ukupni godišnji obvezujući iznos ne smije biti veći od jednogodišnjih regulatornih iznosa očekivanih gubitaka za odnosni portfelj odnosnih izloženosti, izračunanih u skladu s člankom 158. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (d) za inicijatore koji ne primjenjuju IRB pristup iz članka 143. Uredbe (EU) br. 575/2013, izračun jednogodišnjeg očekivanog gubitka odnosnog portfelja jasno se određuje u dokumentaciji o transakciji;
- (e) u dokumentaciji o transakciji navedeni su uvjeti utvrđeni u ovom stavku.

7. Ugovori o kreditnoj zaštiti moraju ispunjavati jedan od sljedećih uvjeta:

- (a) jamstvo koje ispunjava zahtjeve iz dijela 3. glave II. poglavlja 4. Uredbe (EU) br. 575/2013, kojim se kreditni rizik prenosi na bilo koji od subjekata navedenih u članku 214. stavku 2. točkama od (a) do (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, pod uvjetom da izloženosti prema ulagatelju ispunjavaju uvjete za ponder rizika od 0 % u skladu s dijelom 3. glavom II. poglavljem 2. te uredbe;
- (b) jamstvo koje ispunjava zahtjeve utvrđene u dijelu 3. glavi II. poglavlju 4. Uredbe (EU) br. 575/2013, na koje se primjenjuje kontrajamstvo bilo kojeg od subjekata iz točke (a) ovog stavka;
- (c) druga kreditna zaštita koja nije navedena u točkama (a) i (b) ovog stavka u obliku jamstava, kreditnih izvedenica ili kreditnih zapisa koji ispunjavaju zahtjeve iz članka 249. Uredbe (EU) br. 575/2013, pod uvjetom da su obveze ulagatelja osigurane kolateralom koji ispunjava zahtjeve iz stavaka 9. i 10. ovog članka.

8. Druga kreditna zaštita iz stavka 7. točke (c) ispunjava sljedeće zahtjeve:

- (a) pravo inicijatora da upotrebljava kolateral kako bi se ispunile obveze ulagatelja u pogledu plaćanja zaštite izvršivo je, a izvršivost tog prava osigurana je odgovarajućim ugovorima o kolateralu;
- (b) izvršivo je pravo ulagatelja da u slučaju izvršenja sekuritizacije ili isplate tranši vrate svaki kolateral koji nije upotrijebljen za plaćanje zaštite;

- (c) ako se kolateral ulaže u vrijednosne papire, u dokumentaciji o transakciji navedeni su kriteriji prihvatljivosti i skrbnički aranžman za takve vrijednosne papire.

U dokumentaciji o transakciji navodi se jesu li ulagatelji i dalje izloženi kreditnom riziku inicijatora.

Inicijator dobiva mišljenje kvalificiranog pravnog stručnjaka kojim potvrđuje da je kreditna zaštita provediva u svim relevantnim područjima sudske nadležnosti.

9. Ako se pruža druga kreditna zaštita u skladu sa stavkom 7. točkom (c) ovog članka, inicijator ima pravo na visokokvalitetni kolateral koji je jedno od sljedećeg:

- (a) kolateral u obliku dužničkih vrijednosnih papira ponderiranih rizikom od 0 % iz dijela 3. glave II. poglavlja 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 koji ispunjavaju sve sljedeće uvjete:

- i. ti dužnički vrijednosni papiri imaju preostalo dospijeće od najviše tri mjeseca, što odgovara datumima plaćanja;
- ii. ti dužnički vrijednosni papiri mogu se otkupiti za gotovinu u iznosu jednakom preostalom iznosu zaštićene tranše;
- iii. te dužničke vrijednosne papire drži skrbnik koji je neovisan o inicijatoru i ulagateljima;

- (b) kolateral u obliku gotovine koju drži kreditna institucija treće strane ili u obliku gotovine deponirane kod inicijatora, koji zadovoljava barem 2. stupanj kreditne kvalitete kako je navedeno u članku 136. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Za potrebe točke (b), ako kreditna institucija treće strane ili inicijator više ne zadovoljavaju barem 2. stupanj kreditne kvalitete, kolateral se odmah prenosi na kreditnu instituciju treće strane s 2. ili višim stupnjem kreditne kvalitete ili se kolateral ulaže u vrijednosne papire koji ispunjavaju kriterije iz točke (a) ovog stavka. Zahtjevi iz ove točke (b) smatraju se ispunjenima u slučaju ulaganja u kreditne zapise koje izdaje inicijator u skladu s člankom 218. Uredbe (EU) br. 575/2013.

* Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/227 od 9. siječnja 2015. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 680/2014 o utvrđivanju provedbenih tehničkih standarda o nadzornom izvješćivanju institucija u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 48, 20.2.2015., str. 1.).”;

- (7) Članak 27. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

- i. u prvom podstavku

– prva rečenica zamjenjuje se sljedećom:

„Inicijator i sponzori zajednički obavješćuju ESMA-u s pomoću obrasca iz stavka 7. ovog članka ako sekuritizacija ispunjava zahtjeve iz članaka od 19. do 22. ili članaka od 23. do 26. ili članaka od 26.b do 26.e („STS obavijest”).”;

– dodaje se sljedeća rečenica:

„U slučaju bilančne sintetske sekuritizacije, samo je inicijator odgovoran za obavijest.”;

ii. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„STS obavijest uključuje objašnjenje inicijatora i sponzora o tome kako je postignuta usklađenost sa svakim od STS kriterija navedenih u člancima od 20. do 22. ili člancima 24. i 26. ili člancima od 26.b do 26.e.”;

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. u prvom podstavku prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Inicijator, sponzor ili SSPN smiju se služiti uslugama treće strane ovlaštene u skladu s člankom 28. za provjeru usklađenosti sekuritizacije s člancima od 19. do 22. ili člancima od 23. do 26. ili člancima od 26.b do 26.e.”;

ii. u drugom podstavku prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Kada se inicijator, sponzor ili SSPN koriste uslugama treće strane koja je u skladu s člankom 28. ovlaštena procijeniti usklađenost sekuritizacije s člancima od 19. do 22. ili člancima od 23. do 26. ili člancima od 26.b do 26.e, STS obavijest obuhvaća izjavu da je usklađenost s STS kriterijima potvrdila ta ovlaštena treća strana.”;

(c) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Inicijator i, ako je primjenjivo, sponzor, odmah obavješćuju ESMA-u i informiraju svoje nadležno tijelo ako sekuritizacija više ne ispunjava zahtjeve iz članaka 19. do 22., članaka 23. do 26. ili članaka od 26.b. do 26.e”;

(d) u stavku 5. prva se rečenica zamjenjuje sljedećom:

„ESMA na svojim službenim internetskim stranicama navodi popis svih sekuritizacija za koje su je inicijatori i sponzori obavijestili da ispunjavaju zahtjeve iz članaka od 19. do 22. ili članaka od 23. do 26. ili članaka od 26.b do 26.e.”.

(e) u stavku 6. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„ESMA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [šest mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe o izmjeni].”;

(f) u stavku 7. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„ESMA taj nacrt provedbenih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [šest mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe o izmjeni].”;

(8) u članku 28. stavku 1. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nadležno tijelo ovlašćuje treću stranu iz članka 27. stavka 2. za procjenu usklađenosti sekuritizacija sa STS kriterijima iz članaka od 19. do 22. ili članaka od 23. do 26. ili članaka od 26.b do 26.e.”;

(9) u članku 29. stavku 5. druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice do 18. siječnja 2019. obavješćuju Komisiju i ESMA-u o određivanju nadležnih tijela u skladu s ovim stavkom [...].”;

(10) u članku 30. stavku 2. dodaje se sljedeća točka (d):

„(d) za bilančne STS sekuritizacije, procesi i mehanizmi za osiguravanje usklađenosti s člancima od 26.b do 26.e.”;

(11) u članku 32. stavku 1., točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) sekuritizacija ima oznaku STS, a inicijator, sponzor ili SSPN te sekuritizacije nije ispunio zahtjeve određene u člancima od 19. do 22. ili člancima od 23. do 26 ili člancima od 26.b do 26.e.”;

(12) umeće se sljedeći članak 43.a:

„Članak 43.a

Prijelazna odredba za bilančne sintetske sekuritizacije

1. Za bilančne sintetske sekuritizacije za koje je ugovor o kreditnoj zaštiti stupio na snagu prije [*datum stupanja na snagu*], inicijatori i SSPN-i mogu upotrijebiti oznaku „STS” ili „jednostavno, transparentno i standardizirano”, ili oznaku koja se izravno ili neizravno odnosi na te pojmove, samo ako su ispunjeni zahtjevi iz članka 18. i uvjeti navedeni u stavku 3. ovog članka. u trenutku obavijesti iz članka 27. stavka 1.
 2. Do dana primjene regulatornih tehničkih standarda iz članka 27. stavka 6., inicijatori za potrebe obveze iz članka 27. stavka 1. točke (a) ESMA-i stavljaju na raspolaganje potrebne informacije u pisanom obliku.”;
- (13) Članak 45. briše se.

Članak 2.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik